

Razgovorni jezik

Razgovorni ili govorni ili usmeni stil je raznovrstan, uslovljen je uzrastom, zanimanjem, obrazovanjem i socijalnim statusom. Govornik je u prednosti što je njegova reč živa i neposredna, što ima zvuk i čuje se. Tempo govora doprinosi upečatljivosti i sugestivnosti: tu su pauze, ubrzani i usporeni tempo, povišavanje i snižavanje tona, nijanse u intonaciji, rečenični naglasak. Usmeni govor prate pokreti tela, lica, razne vrste pogleda i izraza lica. Svi ovi pratilački elementi stilski pojačavaju usmeni govor. Govorni stil je efektniji ako govornik vodi računa o sagovornicima: na jedan način se razgovara u krugu porodice i prijatelja, na jedan način pri občinom neobaveznom ćaskanju, na drugi način ako je to obraćanje skupu ili je učešće u raspravi.

Obično je gramatički neispravan i leksički nečist sa dosta dialektizama, provincijalizama i leksike argoa. Do toga obično ne dolazi iz neznanja ili neobrazovanosti, nego zato što se u zahuktalosti govornog ritma na te elemente ne obraća pažnja. Odlikuje ga kratka i eliptična rečenica koja je uvek jasna jer je dopunjavaju gest, mimika i intonacija.